

Ավետիք Իսահակյան

Վայում է քամին՝ ցուրտ, ձմեռնամուտ

Վայում է քամին՝ ցուրտ, ձմեռնամուտ,
Չոր տերևները շուրջս է դիզում.
- Ո՞վ է իմ սիրտը տրորում անգութ,
Սև մազերիս մեջ ճերմակ է հյուսում:

Ձյունը պատանքով ճամփես է ծածկում,
Միրտս գերեզման՝ մռայլ ու անհույս,
...Հատ-հատ իմ թաղման գանգերն են զարկում,
Ու մի սիրտ վրաս լալիս է քնքուշ...

1910